

rimelig levestandard. Af hensyn til retsmidlets effektivitet er det også vigtigt, at der bliver tale om en individuelt fastsat procentsats, så der kan inddrives mest muligt hos den enkelte skyldner.

Det foreslås, at den maksimale samlede lønindeholdelsesprocent, hvis både det offentlige og private har fordringer hos samme skyldner, sættes til 20 pct.

Ad 4

De 15 pct. er fastsat under hensyn til, at det er den almindeligt anvendte procentsats for det offentliges lønindeholdelse, som i visse særlige tilfælde kan gå op til 20 pct.

Muligheden for fogedretten for at træffe beslutning om de 15 pct. vil gøre det muligt for fogedretten at færdigekspedere langt de fleste anmodninger om lønindeholdelse, hvad enten skyldneren bidrager til sagens oplysning eller ej.

Ad 5

Under hensyn til, at en skyldners økonomiske forhold af den ene eller anden grund kan ændre sig, bør være en mulighed for både skyldner og fordringshaver for at genoptage sagen, så lønindeholdelsesprocenten kan ændres.

Ad 6

Umiddelbart ville det være mest rimeligt, hvis prioritetsstillingen mellem kreditorerne afhang af tidspunktet for begæringens indgivelse, således at det alene ville være op til den enkelte kreditor selv at sikre sig en gunstig stilling. Men da en beslutning om lønindeholdelse imidlertid iværksættes straks, ville det med en sådan prioritetsregel være nødvendigt at træffe enhver beslutning med forbehold over for en anden fordringshavers bedre ret.

Hertil kommer, at der ved en sådan ordning ville kunne forekomme tilfælde, hvor den lønindeholdelsespligtige kunne komme i tvivl om, hvilken af flere tilbageholdelsesordrer der skulle opfyldes. Derfor bør prioritetsstillingen afhænge af det tidspunkt, hvor den lønindeholdelsespligtige modtager tilbageholdelsesordren.

Ad 7

Der bør ikke fastsættes absolutte grænser for, hvor længe der kan ske lønindeholdelse hos den enkelte skyldner. Dette skal ses i lyset af, at sådanne regler ikke findes, for så vidt angår offentlige krav. Yderligere åbner reglerne om gældssanering jo netop mulighed for at nedsætte en skyldners gæld i de situationer, hvor gælden er så stor, at der vil kunne foretages lønindeholdelse i en uoverskuelig fremtid.

Derimod bør der opstilles regler for længstetid for den periode, i hvilken der kan foretages lønindeholdelse til fordel for en enkelt kreditor, idet det alene ved en sådan regel er muligt at sikre, at alle fordringshavere før eller siden får mulighed for at benytte sig af retsmidlet.

Ad 8

Reglerne om udlæg skal fortsat gælde, således at en skyldner kan undgå lønindeholdelse ved at påvise aktiver, i hvilke der kan foretages udlæg, dog under forudsætning af, at aktiverne ved bortsalg på auktion kan dække fordringshaverens krav fuldt ud. Påvisningsretten skal som hidtil kunne suppleres med en afdragsordning som foreskrevet i retsplejelovens § 525.

Forslagsstillerne forudser, at lønindeholdelse vil blive det hyppigst anvendte og mest effektive inddrivelsesmiddel, idet transgbeneficiet i vidt omfang hindrer udlæg i løsøre.

Ad 9

Rent principielt skal det være muligt for en skyldner at forhindre retsmidlets anvendelse, når vedkommende allerede gør, hvad han eller hun kan for af sine løbende indtægter at betale forfalden gæld, dog kun hvis vedkommende over for fogedretten kan dokumentere, at den del af indtægten, der ikke medgår til opretholdelse af en beskeden levefod, allerede anvendes til betaling af gæld og også fortsat vil blive anvendt hertil.